

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	1508227981
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1508227981.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ELWING Slovakia, a.s., so sídlom Boženy Němcovej 8, 811 04 Bratislava, IČO: 35 863 471, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanému: Podielnicke družstvo DUNAJ, so sídlom Vývojová 852, 851 10 Bratislava - Rusovce, IČO: 00 190 667, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Matúš Meheš, s.r.o., so sídlom Nevädzova 6C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 855 430, v konaní o zaplatenie 6 245 534,18 eur s príslušenstvom a o nariadení predbežného opatrenia, v konaní o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. septembra 2015, č. k. 2Cob/247/2015-2236, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. septembra 2015, č. k. 2Cob/247/2015-2236 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 12. 08. 2015, č. k. 23Cb/219/2008-1787, návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa svojim návrhom zo dňa 01. 12. 2008 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu zmluvnú pokutu vo výške 6 245 534,18 eur (188 152 962,80 Sk) s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne plynúcim od 25. 07. 2007 do zaplatenia a po začatí konania vo veci samej žiadal, aby súd nariadil predbežné opatrenie s potrebou dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

2. Dňa 13. 07. 2011 podal žalobca prvý návrh na nariadenie predbežného opatrenia (návrh na nariadenie PO č. 1), ktorému súd prvej inštancie vyhovel a uznesením č. k. 23Cb/219/2008-479 predbežné opatrenie nariadil. Prvým predbežným opatrením bola poskytnutá ochrana pohľadávke a príslušenstvu pohľadávky za obdobie odo dňa 25. 07. 2007 do 13. 07. 2011.

3. O návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 14. 01. 2014 (návrh na nariadenie PO č. 2), rozhodol okresný súd uznesením č. k. 23Cb/219/2008-026 tak, že zakázal žalovanému nakladať spôsobom vymedzeným vo výroku uvedeného uznesenia s pozemkami špecifikovanými vo výroku citovaného uznesenia. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 04. 2014, č. k. 8Cob/75/2014-

1218, bolo uvedené uznesenie súdu prvej inštancie zmenené a návrh na nariadenie PO č. 2 bol zamietnutý.

4. Dňa 04. 08. 2015 podal žalobca návrh na nariadenie predbežného opatrenia (návrh na nariadenie PO č. 3). Podľa názoru žalobcu je podmienka osvedčenia hmotnoprávneho nároku žalobcu splnená s poukazom na uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 23Cb/219/2008-479, ktorým súd nariadil PO č. 1. Dôvodom ďalšieho návrhu žalobcu na nariadenie PO bola jeho obava, že výkon možného súdneho rozhodnutia bude ohrozený. Uvedená obava žalobcu mala byť daná tým, že žalovaný uskutočňuje úkony smerujúce k zníženiu hodnoty jeho majetku, a to tak, že účelovo vytvára záväzky v značnej výške v prospech osôb priamo personálne a ekonomicky spriaznených s odporcom. Naliehavosť nariadenia ďalšieho predbežného opatrenia sa dôvodil potrebou vnímať v kontexte toho, že príslušenstvo pohľadávky narastá každý mesiac o sumu 75 588,07 eur, ak sa vychádza z výšky pohľadávky vypočítanej podľa jednotkovej ceny dotknutých pozemkov určenej v znaleckom posudku č. 118/2007, prípadne o sumu 68 066,90 eur, ak by sa vychádzalo z výšky pohľadávky vypočítanej podľa jednotkovej ceny dotknutých pozemkov určenej v znaleckom posudku č. 126/2014. Žalobca dodal, že lustráciou v obchodnom registri zistil, že Družstvo PoľnoAgro bolo vymazané z obchodného registra ku dňu 24. 06. 2015 a teda k uvedenému dňu sa zlúčenie Družstva PoľnoAgro s odporcom sa na základe Zmluvy o zlúčení stalo účinným. Z Notárskej zápisnice N 1487/2015, Notárskej zápisnice N 1486/2015 a Zmluvy o zlúčení vo forme Notárskej zápisnice N 1490/2015, žalobca zistil, že Družstvo PoľnoAgro malo v čase uzavretia Zmluvy o zlúčení výlučne dvoch členov (strana 1 a príloha Notárskej zápisnice N 1487/2015, strana 4 - článok I bod 1.2 Zmluvy o zlúčení vo forme Notárskej zápisnice N 1490/2015) a to:

- spoločnosť EICHINGER SLOVAKIA spol. s r.o., so sídlom Matúškovská cesta 884, 924 01 Galanta, IČO: 36 257 494 a

- spoločnosť Szabo agrotechnika, spol. s r.o., so sídlom Matúškovská cesta 884, 924 00 Galanta, IČO: 36 233 161. Podľa žalobcu žiadny z členov Družstva PoľnoAgro nemal záujem stať sa v dôsledku zlúčenia členom žalovaného ako nástupníckeho družstva. Obom členom Družstva PoľnoAgro vznikol v zmysle ust. § 233 Obchodného zákonníka nárok na vyrovnací podiel voči žalovanému, ako nástupníckemu družstvu (str. 87 - článok IV body 3. a 4. Zmluvy o zlúčení vo forme Notárskej zápisnice N 1490/2015). V dôsledku zlúčenia prešli na žalovaného všetky záväzky Družstva PoľnoAgro, ako zaniknutého družstva

5. Súd prvej inštancie zdôraznil, že navrhovaným predbežným opatrením žalobca žiada dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania a navrhovaným predbežným opatrením žalobca sledoval zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia, nakoľko mal za to, že bez takejto úpravy by v prípade úspechu žalobcu v konaní vo veci samej, bol výkon jeho prípadného práva ohrozený. Súd prvej inštancie poukázal na § 102 O. s. p. a zdôraznil, že v takomto prípade je nevyhnutné uviesť, že okrem existencie nároku musí žalobca osvedčiť i to, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Samotná existencia dlhu sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia. Takýmto dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je znižovanie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia, alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery.

6. Okresný súd Bratislava V vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nenariadil predbežné opatrenie, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, keď neosvedčil ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia.

7. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 29. 09. 2015, č. k. 2Cob/247/2015-2236, odvolanie odmietol, keďže mal za to, že odvolanie bolo podané po lehote na podanie odvolania.

8. Odvolací súd s poukazom na § 204 ods. 1 v spojení s § 57 ods. 1 O. s. p. uviedol, že lehota na podanie odvolania začala plynúť žalobcovi dňa 21. 08. 2015, keďže uznesenie okresného súdu mu bolo

doručené dňa 20. 08. 2015. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula dňa 04. 09. 2015, na ktorý deň pripadol posledný pätnásty deň, v ktorom bolo možné podať odvolanie. Keďže žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie osobne na okresnom súde dňa 07. 09. 2015, t. j. po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako podané oneskorene.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

10. Dovolateľ nesúhlasí s napadnutým uznesením odvolacieho súdu a má za to, že odvolanie bolo podané včas. S poukazom na § 42 ods. 1 O. s. p. dovolateľ uviedol, že odvolanie proti uzneseniu okresného súdu podal prostredníctvom elektronických prostriedkov bez zaručeného elektronického podpisu. Žalobca odoslal e-mail obsahujúci odvolanie na adresu okresného súdu dňa 04. 09. 2015 o 21:26 hod. V rovnaký termín mu bolo doručené aj potvrdenie o doručení e-mailu. Následne žalobca doručil originál odvolania na podateľňu Okresného súdu Bratislava V v pondelok 07. 09. 2015, t. j. v zákonom určenej lehote na doplnenie elektronického podania. Žalobca za to, že jeho odvolanie bolo podané včas a odvolací súd sa ním mal zaoberať a v jeho intenciách mal preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dovolateľ preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v § 239 ods. 3 O. s. p., proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

13. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

14. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

16. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

17. Keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie o predbežnom opatrení v zmysle § 239 O. s. p. nie je prípustné.

18. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných vád (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

19. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo.

20. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr osobitne zameral, či žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní.

21. Vadou konania, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo podať, predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu, i k právnej stránke veci. Dôvodom prípustnosti dovolania môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané oneskorene, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny (rozsudok najvyššieho súdu z 01. 05. 2007 sp. zn. 2Cdo/106/2004 <.).

22. Podľa § 204 ods. 1 <.> O. s. p. sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

23. Podľa § 57 ods. 1 O. s. p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

24. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 <. O. s. p.).

25. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 <. O. s. p.).

26. Podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom.

27. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. (§ 42 ods. 1 O. s. p.).

28. Pri elektronickej komunikácii pre účely podaní na súd prichádza do úvahy prepojenie internetom (§ 4 vyhlášky č. 610/2003 Z. z. <.) a dátovej schránky príslušného súdu, ktorej adresa bola ku dňu odoslania podania zverejnená na adrese Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Pre Okresný súd Bratislava V, to bola adresa Y..

29. Z citovaného ustanovenia § 42 ods. 1 <. O. s. p. vyplýva, že odvolanie podané elektronickými prostriedkami (prostredníctvom internetu), ktoré bolo do troch dní doplnené predložením originálu, má účinky riadne a včas podaného odvolania.

30. Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu, a to i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu. E-mailové podania a faxové podania zaslané po pracovnej dobe alebo v dňoch pracovného pokoja sa označia odtlačkom prezentačnej pečiatky s dátumom nasledujúceho pracovného dňa.

31. Rovnako pre zachovanie lehoty na podanie opravného prostriedku nie je rozhodujúce, kedy sa s týmto podaním príslušný zamestnanec všeobecného súdu oboznámil a aký dátum doručenia na ňom vyznačil, postupujúc pritom podľa podzákonných právnych predpisov, resp. interných predpisov všeobecného súdu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 305/2011).

32. Z obsahu spisu je zjavné, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12. 08. 2015, č. k. 23Cb/219/2008-1787, bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené 20. 08. 2015 (č. l. 1791). Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie e-mailom na adresu Y. dňa 04. 09. 2015 o 21:26 hod. s tým, že potvrdenie o doručení odvolania bolo z Y. žalobcovi obratom doručené (č. l. 2262). Potvrdenie o prečítaní predmetnej správy bolo žalobcovi doručené 07. 09. 2015 o 7:41, ktorý dátum bol označený odtlačkom prezentačnej pečiatky súdu prvej inštancie aj na e-mailovom podaní žalobcu zo dňa 04. 09. 2015 (č. l. 2087 a č. l. 2263). Dňa 07. 09. 2015 bo zároveň okresnému súdu osobne doručený aj originál odvolania žalobcu (č. l. 2102).

33. Je nepochybné, že deň doručenia odvolania žalobcu e-mailom súdu prvej inštancie (t. j. 04. 09. 2015), bol posledným dňom lehoty na podanie odvolania a že žalobca svoje podanie v zákonnej trojdňovej lehote doplnil originálom odvolania.

34. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca podal svoje odvolanie oneskorene, lebo ho podal (len) osobne až 07. 09. 2015. Tento záver je však, vzhľadom na uvedené skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, nesprávny. Nesprávne preto odvolací odmietol odvolanie žalobcu, hoci na to neboli splnené podmienky. Týmto nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ <. O. s. p. Zistená procesná vada je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 C. s. p.).

36. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

37. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.).

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok